

EL PETIT PRÍNCEP

Que el petit príncep després d'haver caminat durant molt de temps a través de la sorra, de les pedres i de la neu, va acabar descobrint un camí i tots els camins van a parar als homes.

- Bon dia- va dir.

Era un jardí florit de roses.

- Bon dia- van dir les roses.

El petit príncep se les va mirar.

Totes s'assemblaven a la seva flor.

- Qui sou?- els va preguntar, estupefacte.

- Som roses- van dir les roses.

- Ah! Féu el petit príncep...

I es va sentir desgraciat. La seva flor li havia explicat que era l'única a l'univers de la seva espècie. I heus aquí que n'hi havia cinc mil, totes semblants en un sol jardí!

"Com s'enfadaria- es va dir-, si veiés això... tossiria molt i faria veure que la cuido, perquè si no, per humiliar-me a mi també, es deixaria morir de veritat..."

Després també es va dir:

"Em pensava que era ric d'una flor única i només posseeixo una rosa ordinària. Això i els tres volcans que quan m'arriben al genoll, i un dels quals potser està apagat per sempre, no em fa ser un príncep gaire important." I ajagut a l'herba, va plorar.

[...]

El petit príncep va tornar a veure les roses.

- No us assembleu gens a la meua rosa, encara no sou res- els va dir. No us ha domesticat ningú i no heu domesticat ningú. Són com era la meua guineu. Només era una guineu igual que cent mil d'altres. Però ens hem fet amics i ara és única al món.

I les roses estaven incòmodes.

- Sou boniques, però esteu buides- va continuar dient.- No es pot morir per vosaltres. És clar, un vianant qualsevol es pensaria que la meua rosa és com vosaltres. Però ella sola és més important que totes vosaltres juntes, perquè és la que he regat. Perquè és la que he posat sota la campana. Perquè és la que he protegit amb paravent. Perquè li he matat les erugues (menys dues o tres per les papallones). Perquè és la que he escoltat queixar-se, o presumir, o, fins i tot de vegades callar. Perquè és la meua rosa.

I va tornar amb la guineu:

- Adéu- li va dir...

- Adéu- va dir la guineu-. Aquí tens el meu secret. És molt senzill: només s'hi veu bé amb el cor. L'essencial és invisible als ulls.

- L'essencial és invisible als ulls- va repetir el petit príncep, per recordar-se'n.

- És el temps que has perdut amb la rosa, que la fa tan important.

- És el temps que he perdut amb la rosa...-va fer el petit príncep, per recordar-se'n.

- Els homes han oblidat aquesta veritat- va dir la guineu-. Tu no l'has d'oblidar. Et fas responsable per sempre d'allò que has domesticat. Ets responsable de la teua rosa...

- Sóc responsable de la meua rosa...-va repetir el petit príncep, per recordar-se'n.

El petit príncep, Antoine de Saint-Exupéry, 1943

RESPON LES SEGÜENTS PREGUNTES:

1. En veure les roses, quina va ser la reacció del petit príncep:

- a. Es va sorprendre i es va sentir decebut, hi havia més roses com la seva.
- b. Li va ser indiferent, ell ja tenia la seva rosa.
- c. Es va posar trist, perquè no tenia cap rosa.
- d. Es va sentir desgraciat, perquè ell també volia una rosa.

2. Per què va plorar el petit príncep?

- a. Se sentia prou important, però no ho podia compartir amb els seus amics.
- b. Les roses li van dir que no era una persona important.
- c. Sentia que tot el que posseïa no tenia suficient valor per a ser un príncep.
- d. Es va enfadar amb les roses.

3. El petit príncep va arribar per primera vegada a les roses...

- a. Després de caminar molt poca estona.
- b. Sense cap mena de dificultat.
- c. Després de trobar-se amb diferents amics.
- d. Després de caminar molta estona i de superar diversos obstacles.

4. Quin és el secret que li explica la guineu al petit príncep sobre els homes?

- a. Han oblidat una veritat: les aparences són molt importants.
- b. La societat actual no és responsable.
- c. Converteixen temps però de vegades no veuen el que és realment important.
- d. Estan acostumats a perdre el temps.

5. Per què diu el petit príncep que la seva rosa és diferent de la resta?

- a. Explica que la seva rosa és més bonica, no té cucs i fa millor olor.
- b. Perquè ell ha cuidat la seva rosa i l'ha protegit. És seva.
- c. Perquè ningú ha domesticat la seva rosa.
- d. Perquè la seva rosa és pitjor que totes les altres.

6. Què vol dir el petit príncep amb l'oració "no es pot morir per vosaltres"?

- a. Que ningú les ha cuidat i, per tant, no són especials.
- b. Les han cuidat massa i, per tant, són menys especials.
- c. Les flors acaben morint i per això no són especials.
- d. El petit príncep pensa que pot ser perillós apropar-se a les roses.

7. Què pensa el petit príncep sobre la guineu?

- a. Ara no són amics, ja que és única.
- b. Mai ha sigut única, ja que pensa que no es pot domesticar.
- c. És única, perquè tenen una relació d'amistat això els uneix.
- d. No l'ha pogut domesticar i, per això, la guineu és única.

8. Quin significat s'apropa més a l'oració "l'essencial és invisible als ulls"?

- a. El veritable valor de les coses, moltes vegades no el podem veure.
- b. Si no veiem les coses materialment, ens és impossible estimar.
- c. Val molt més allò material.
- d. El que és essencial sempre ho podem veure.

9. Sabries definir el text que acabes de llegir en aproximadament cinc línies?

10. Què és per tu essencial, però invisible als ulls?

11. Com podries relacionar la història amb la situació que estem vivint? (confinament)